

การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร
Action Research to Develop Personnel' Competence in Conducting Classroom
Research at Child Development Centers, Under Tambon Ban Thon Administration
Organization, Sawang DaenDin District, Sakon Nakhon Province

อภิสิทธิ์ ศิริพันธ์*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิ์ โพธิ์วัฒน์**

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย โพธิ์ใหญ่***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 2) หาแนวทางพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และ 3) ติดตามผลการพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร กลุ่มเป้าหมายมี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้วิจัย 11 คน ได้แก่ ผู้วิจัยและบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน 10 คน และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล 14 คน ได้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 3 คน วิทยากร 1 คน ตัวแทนผู้ปกครอง 5 คน และประธานคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต และแบบประเมิน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากร ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร จากการศึกษาปรากฏผล ดังนี้
 - 1.1 สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า บุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็กยังไม่ได้ดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากยังไม่การพัฒนาศักยภาพบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 1.2 ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า บุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็กยังขาดความรู้ความเข้าใจ และขาดทักษะในเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ไม่สามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้
2. แนวทางพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในครั้งนี้ ในวงรอบที่ 1 มี 2 แนวทางพัฒนา คือ 1) อบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 2) การนิเทศติดตาม ในวงรอบที่ 2มีแนวทางพัฒนา คือ การนิเทศติดตามผลการพัฒนา ให้คำแนะนำ ปรึกษาช่วยเหลือเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน
3. ผลการพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พบว่า บุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนตามกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา 2) การกำหนดวิธีการในการแก้ปัญหา 3) การพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม 4) การนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ และ 5) การสรุปผล ตลอดจนสามารถเขียนเค้าโครงการทำวิจัย

คำสำคัญ : การวิจัยเชิงปฏิบัติการ, การพัฒนาบุคลากร, การวิจัยในชั้นเรียน

* ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

** , *** อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ในชั้นเรียนและเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนได้ถูกต้องอยู่ในระดับมากที่สุด นำความรู้ที่ได้รับไปลงมือปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียนได้และจากรายงานการวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรพบว่า สามารถแก้ไขปัญหาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ABSTRACT

The purposes of this study aimed to 1) investigate the current conditions and problems of personnel's competence in conducting classroom research at child development centers, 2) find out guidelines for developing the personnel's competence in conducting classroom research, 3) follow up and evaluate the results of personnel's competence in conducting classroom research at child development centers Under Tambon Ban Thon Administration Organization, Sawang DaenDin District, Sakon Nakhon Province. The target group consisted of the research group comprising: the researcher, and 10 personnel at the child development centers, under Tambon Ban Thon Administration Organization, Sawang DaenDin District, Sakon Nakhon Province as the co-researchers, and 14 informants including the 3 stakeholders at the child development center, a lecturer, the 5 representatives of children's parents, and 5 chair persons of the board of the child development centers. The instruments used were the interview form, the observation form, and the evaluation form. Statistics utilized included percentage, mean, and standard deviation.

The results shown that:

1. The effects of the investigation of the current conditions and problems of the personnel's competence in conducting classroom research at child development center Under Tambon Ban Thon Administration Organization, Sawang DaenDin District, Sakon Nakhon Province shown that:

1.1 The current conditions of the personnel's competence in conducting classroom research found that the personnel at child development centers never concretely conduct the classroom research because there is no personnel's potential development about conducting class room research for them.

1.2 The problems of the personnel at child development centers about conducting classroom research were to lack of knowledge and a skill to conduct classroom action research.

2. The guidelines for developing the personnel's competence in conducting classroom research were composed of: 1) a workshop and 2) supervision after the workshop in the first spiral. In the second spiral, supervision was applied for monitoring, evaluation, and giving a recommendation to exchange knowledge and experiences among researchers and the supervisor who was a specialist in classroom research and lead the researchers to writing classroom research reports.

3. The effects of the development of the personnel's competence in conducting classroom research revealed that after the development, the personnel gained better knowledge, understand about conducting classroom research in all the five steps of classroom research consisting of 1) survey and analysis of problems, 2) identify of the guidelines for problem solving, 3) development of the methodology or innovation, 4) implement action of the methodology or innovation, and 5) conclusion and the researchers can write the classroom research report correctly in the maximum level.

Keyword : Action Research, Develop Personnel, Classroom Research

ภูมิหลัง

สังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกย่อมกระทบต่อกระบวนการจัดการศึกษา เนื่องจากว่าการจัดการศึกษาเป็นการเตรียมความพร้อมทั้งด้านความรู้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการดำเนินชีวิต ภายใต้อิทธิพลของสังคมโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้าน นักการศึกษาไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา อื่นๆ จะต้องตระหนักถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลกดังกล่าว เพื่อจะได้ออกแบบกิจกรรมทางการศึกษาหรือวิเคราะห์ผลจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกที่เกิดกับตัวผู้เรียนในแต่ละบุคคล ซึ่งอาจได้รับผลกระทบที่แตกต่างกันให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552, หน้า 1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 80 (4) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบาย ด้านการศึกษา โดยการส่งเสริมและสนับสนุนการกระจายอำนาจเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดและมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษาให้เท่าเทียมกันและสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐาน แห่งรัฐพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 มาตรา 16 มาตรา 17 และมาตรา 18 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการ จัดการศึกษาเพื่อประโยชน์ ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 3 พุทธศักราช 2553 มาตรา 41 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีสิทธิในการจัด การศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสม และความต้องการภายในท้องถิ่น (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2551, หน้า 1 – 2)

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงมีสิทธิในการจัดการศึกษาได้ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษา นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ทั้งการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การศึกษาขั้นพื้นฐานไปจนถึงการศึกษา ระดับอุดมศึกษา รวมถึงการศึกษาสำหรับผู้อยู่นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต อันจะนำไปสู่เป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษาท้องถิ่น คือ การศึกษาสร้างคน สร้างชุมชน สร้างชาติ เดิมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่เทศบาล ได้จัดการศึกษาปฐมวัยแก่เด็กอายุ 3 – 5 ขวบ ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยใช้งบประมาณจากเงินรายได้ของเทศบาลเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ เพื่อมุ่งพัฒนาความพร้อมแก่เด็ก ในวัย 3 – 5 ขวบ ให้ได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา และมีความพร้อมในการ เข้ารับการศึกษาต่อในระดับประถมศึกษา ส่วนราชการต่างๆ ที่มีการดำเนินการจัดตั้งสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ได้แก่ กรมการพัฒนาชุมชน ดำเนินการในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกรมการศาสนา ดำเนินการในวัด / มัสยิด เรียกว่าศูนย์อบรม เด็กก่อนเกณฑ์ในวัด/มัสยิด และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (ปัจจุบันยุบไปแล้ว) เรียกว่า การจัดการศึกษาอนุบาล 3 ขวบ ซึ่งส่วนราชการต่างๆ ดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ ในการพัฒนาเด็กวัย 3 – 5 ขวบ ให้มี ความพร้อมด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา มีคุณธรรมจริยธรรม เพื่อศักยภาพในการจัดการศึกษา ในระดับประถมศึกษาเช่นเดียวกันแต่ก็มีโครงสร้างและเอกภาพในการบริหารจัดการที่แตกต่างกัน ต่อมาศูนย์พัฒนา เด็กเล็กที่ส่วราชการต่างๆ ดำเนินการ ได้ถ่ายโอนภารกิจดังกล่าว ให้แก่องค์กรบริหารส่วนตำบลและเทศบาล เป็นผู้รับผิดชอบและดำเนินการแทนตั้งแต่ ปีพุทธศักราช 2545 ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอน การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ส่วนราชการต่างๆ ถ่ายโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งขึ้นเอง ถือเป็นสถานศึกษาตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 3 พุทธศักราช 2553 มาตรา 18

แต่ก็ยังมีความแตกต่างหลากหลายทั้งในด้านโครงสร้างการบริหารงาน ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านการบริหารจัดการ ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร ด้านอาคารสถานที่สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ด้านการมีส่วนร่วมจากชุมชน รวมถึงการพัฒนาคุณภาพซึ่งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องรับผิดชอบภารกิจดำเนินการจัดการศึกษาให้ได้คุณภาพและมาตรฐาน เพื่อให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในความรับผิดชอบเป็นสถานศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน ให้บริการตอบสนองของชุมชนด้านการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัย 3 – 5 ขวบ อย่างทั่วถึงและเป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, สำนักประสานและพัฒนากิจการศึกษาท้องถิ่น, 2553, หน้า 1)

ผู้วิจัยในฐานะนักวิชาการศึกษา เป็นผู้รับผิดชอบกำกับดูแลการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัด ทั้ง 5 แห่ง ได้ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะพัฒนาบุคลากรของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ทั้ง 5 แห่ง ให้มีความรู้ ความเข้าใจ ด้านการวิจัยในชั้นเรียนจนสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ จึงได้ร่วมประชุมปรึกษาหารือกับคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน หัวหน้าส่วนราชการใน องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน แก่บุคลากรทุกคน ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน

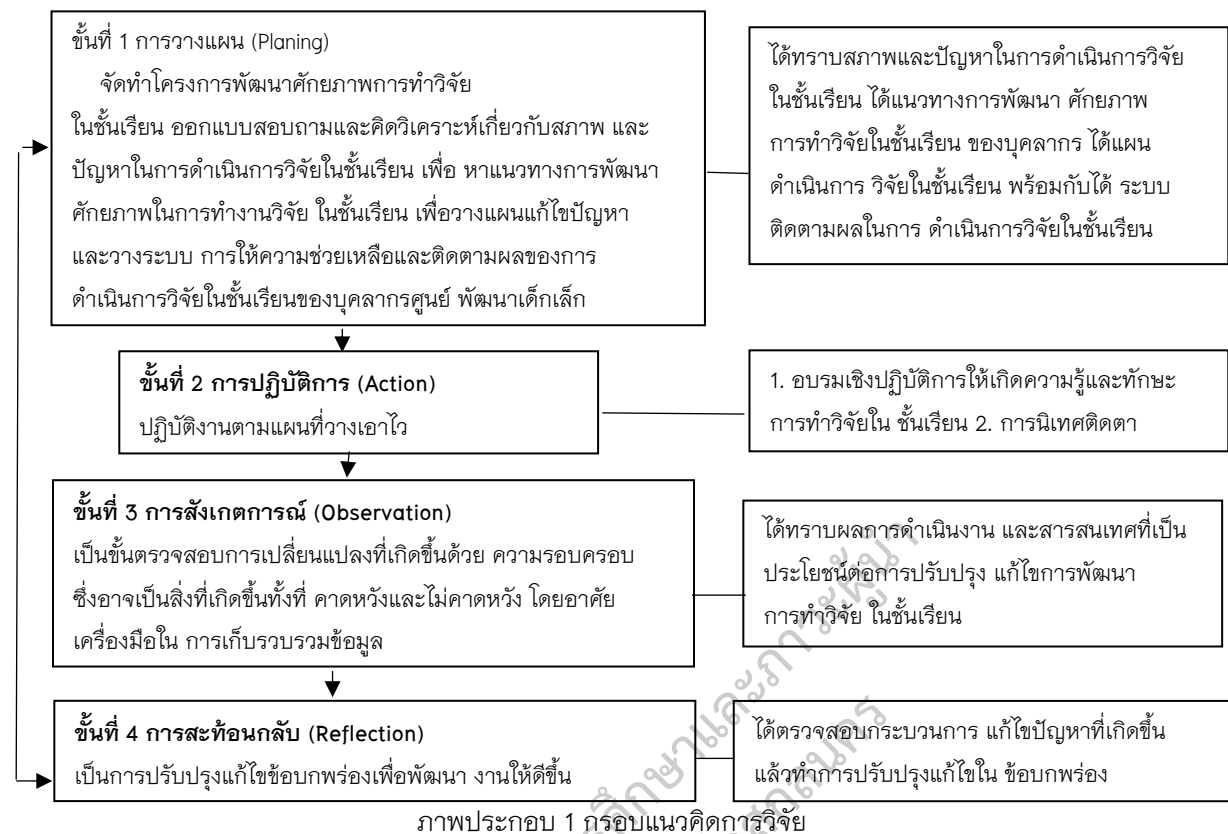
คำถามการวิจัย

1. สภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากร ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร เป็นอย่างไร
2. แนวทางพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากร ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร เป็นอย่างไร
3. ผลการพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากร ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากร ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร
2. เพื่อหาแนวทางพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากร ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร
3. เพื่อหาแนวทางพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากร ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายของการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มผู้ร่วมวิจัย จำนวน 11 คน ประกอบด้วย 1.1 ผู้วิจัย คือ นักวิชาการศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร ที่สนใจทำวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากร ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร 1.2 ผู้ร่วมวิจัย คือ บุคลากร ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2555 จำนวน 10 คน 1.2.1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองตาล จำนวน 2 คน 1.2.2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนามแท่ง จำนวน 2 คน 1.2.3 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านทุ่งปลากัด จำนวน 2 คน 1.2.4 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองบัวแพ จำนวน 2 คน 1.2.5 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ไชย จำนวน 2 คน
2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 14 คน ประกอบด้วย 2.1 กลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน จำนวน 3 คน ได้แก่ 2.1.1 ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน 2.1.2 หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน 2.1.3 นักวิชาการศึกษา 2.2 วิทยากร คือ นายประมวล ศรีมา นายกเทศมนตรีตำบลหนองหลวง อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร (อดีตหัวหน้ากลุ่มงานนิเทศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 2 เป็นผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน 2.3 ตัวแทนผู้ปกครอง 5 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง 2.4 ประธานคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสังเกต จำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ 1.1 ฉบับที่ 1 แบบสังเกตการณ์9อบรมเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน
- 1.2 ฉบับที่ 2 แบบสังเกตการณ์นิเทศติดตาม
2. แบบสัมภาษณ์ จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ 2.1 ฉบับที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพ และปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากร 2.2 ฉบับที่ 2 แบบสัมภาษณ์ความรู้ความเข้าใจระหว่างการอบรมเชิงปฏิบัติการ
- 2.3 ฉบับที่ 3 แบบสัมภาษณ์ในการนิเทศติดตาม
3. แบบประเมิน มี 3 ฉบับ ได้แก่ 3.1 ฉบับที่ 1 แบบประเมินความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ก่อน - หลัง การอบรมเชิงปฏิบัติการ 3.2 ฉบับที่ 2 แบบประเมินการเขียนเค้าโครงการทำวิจัยในชั้นเรียน
- 3.3 ฉบับที่ 3 แบบประเมินการเขียนรายงานการทำวิจัยในชั้นเรียน
4. แบบบันทึกการประชุม 1 ฉบับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การอบรมเชิงปฏิบัติการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การประเมินความรู้ก่อนและหลังการอบรมเชิงปฏิบัติการโดยการประเมินตนเองของผู้ร่วมวิจัย การสังเกตพฤติกรรมทั่วไปของผู้เข้าร่วมการอบรมเชิงปฏิบัติการ การสัมภาษณ์ผู้ร่วมวิจัยและการประเมินเค้าโครงการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยวิทยากรและผู้วิจัย ในวันที่ 24-25 กันยายน 2555
2. การนิเทศติดตามเก็บข้อมูลโดยการสังเกต การสัมภาษณ์และการประเมินรายงานการทำวิจัยในชั้นเรียนของกลุ่มผู้ร่วมวิจัย ระหว่างวันที่ 15 ตุลาคม 2555 - 11 มกราคม 2556

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์วิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน พบว่า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน บุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ยังไม่ได้ดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์สำหรับเด็กเล็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากยังไม่มีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในการทำวิจัยในชั้นเรียน จึงส่งผลให้บุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ประสบปัญหาคือ ขาดความรู้ ความเข้าใจ และขาดทักษะในเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน
2. แนวทางพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ประกอบด้วย
 - 2.1 การอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากร ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อนใน 3 เรื่องประกอบด้วย
 - 2.1.1 กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.1.2 การเขียนเค้าโครงการวิจัยและปฏิบัติการเขียนเค้าโครงการวิจัย
 - 2.1.3 การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนอย่างง่าย

2.2 การนิเทศติดตาม เพื่อติดตามผลการพัฒนา ให้คำแนะนำปรึกษาช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ระหว่างผู้ร่วมวิจัย ผู้วิจัย ร่วมกับผู้นิเทศ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน และสามารถเขียนรายงานการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างง่ายได้

2.3 และในวงรอบที่ 2 ใช้แนวทางการนิเทศติดตามเพื่อติดตามผลการพัฒนา

3. ผลการพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากร ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พบว่า

3.1 ก่อนการพัฒนาศักยภาพบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในการทำวิจัยในชั้นเรียน บุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ทั้ง 10 คน 0 มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 50.60 และหลังจากได้รับการพัฒนาศักยภาพบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ทั้ง 10 คน มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้นคิดเป็นร้อยละ 87.20 และจากการสังเกตพฤติกรรมของบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ที่เข้ารับการพัฒนา มีส่วนร่วมในกิจกรรมการอบรมเชิงปฏิบัติการอยู่ในระดับมากที่สุด โดยขณะอบรมเชิงปฏิบัติการมีความกระตือรือร้น และความพร้อมในการรับความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ตามกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น และมีความร่วมมือระหว่างกลุ่มผู้ร่วมวิจัย

3.2 บุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ทั้ง 10 คน กำหนดหัวข้องานวิจัยในชั้นเรียนคนละ 1 เรื่อง รวม 10 เรื่อง และผลการประเมินเค้าโครงการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พบว่าสามารถเขียนเค้าโครงการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3.3 ผลการนิเทศติดตาม พบว่า ผู้ร่วมวิจัยทั้ง 10 คน สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนตามกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ผลจากการประเมินการเขียนรายงานวิจัยในชั้นเรียน พบว่า โดยรวมยังมีประเด็นที่ยังขาดความเข้าใจ และยังไม่สามารถเขียนให้ชัดเจนตรงกับงานวิจัยในชั้นเรียนที่ทำได้ โดยสรุปมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และจากการร่วมสรุปผลการดำเนินงานร่วมกันสรุปได้ว่าการดำเนินการพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อนยังไม่ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ จึงได้ดำเนินการพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในวงรอบที่ 2 โดยใช้การนิเทศติดตามการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน ผลการนิเทศติดตามปรากฏว่า บุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ตามกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน 5 ขั้นตอน ตลอดจนสามารถเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนได้ถูกต้องอยู่ในระดับมากที่สุด นำความรู้ที่ได้ไปลงมือปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียนได้จนเป็นที่น่าพอใจ และจากรายงานการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็กพบว่าสามารถแก้ไขปัญหาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กเล็กภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากร ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน พบว่า บุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน จำนวน 10 คน ยังไม่ได้ดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และพัฒนาเด็กเล็กอย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากยังไม่มีการพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนให้กับบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จึงส่งผลให้บุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็กประสบปัญหา คือ ขาดความรู้ความเข้าใจ และขาดทักษะในเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชชญา โยธาพล (2552, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเกี่ยวกับการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบ้านเชียง อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี

ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมครุมีพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ในเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนค่อนข้างน้อย ขาดการสนับสนุนส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ บรรจง หงษ์ชุตตา (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาบุคลากรด้านการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนบ้านดินจี่ อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า ก่อนดำเนินการพัฒนาครูด้านการศึกษาวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านนาดินจี่ กลุ่มผู้ร่วมวิจัย มีความรู้ ความเข้าใจด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับพอใช้ ซึ่งทุกคนไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างจริงจัง เนื่องจากขาดผู้แนะนำไม่มีเอกสารประกอบการศึกษาค้นคว้า และครุคิดว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องยุ่งยากแปลกแยกจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบกับมีงานพิเศษมาก จึงไม่สนใจที่จะทำงานวิจัยในชั้นเรียน

2. แนวทางพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากร ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน ประกอบด้วย

2.1 การอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนใน 3 เรื่อง ประกอบด้วยกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน การเขียนเค้าโครงการวิจัยและปฏิบัติการเขียนเค้าโครงวิจัย การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนอย่างง่าย ซึ่งเป็นสาระที่มีความสำคัญช่วยให้บุคลากรได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการทำวิจัยในชั้นเรียน การอบรมเชิงปฏิบัติการเป็นการพัฒนาศักยภาพบุคลากรที่ได้ผลดีวิธีการหนึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของณรงค์ คุ้มภัยเพื่อน (2550, หน้า 19) กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นกระบวนการที่องค์กรหรือหน่วยงานจัดขึ้นอย่างเป็นระบบมีกระบวนการดำเนินการที่แน่นอน และชัดเจน เพื่อพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะในการทำงานด้านต่างๆ ตลอดจนปรับปรุงพฤติกรรมของบุคลากรในหน่วยงานหรือองค์การไปในทางที่ต้องการ สอดคล้องกับงานวิจัยของพรทิศา ยืนยง (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาทัศนคติการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลดงเย็น อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร ผลการวิจัยพบว่า แนวทางพัฒนาศักยภาพครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนและสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ คือ การประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจใน 3 เรื่อง คือกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน การเขียนเค้าโครงการทำวิจัยและปฏิบัติการเขียนเค้าโครงวิจัย และการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของชัยโย โททุมพล (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาทัศนคติการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนบ้านหนองผือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 2 ผลการวิจัยพบ แนวทางการพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนใช้แนวทางการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ

2.2 การนิเทศติดตาม เพื่อติดตามและประเมินผลการพัฒนา ให้คำแนะนำคำปรึกษา ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนระหว่างผู้วิจัยผู้ร่วมวิจัย กับผู้นิเทศซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน และสามารถเขียนงานการวิจัยในชั้นเรียนอย่างง่ายได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิโรจน์ คำพลอย (2549, หน้า 20) กล่าวว่า การนิเทศภายในมีความสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาแต่จะสำเร็จได้ต้องอาศัยความร่วมมือกันทั้งสามฝ่าย คือ ผู้บริหาร ผู้นิเทศ ผู้รับการนิเทศ โดยอาศัยการทำงานร่วมกัน การยอมรับการให้เกียรติซึ่งกันและกัน ช่วยกันปรับปรุงพัฒนา แก้ไขเพื่อให้การนิเทศภายในของสถานศึกษา ประสบความสำเร็จและยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของกรรทอง จิระเดชากุล (2550, หน้า 4) กล่าวว่า การนิเทศภายใน หมายถึง การส่งเสริม สนับสนุน หรือให้ความช่วยเหลือบุคลากรในโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติตามภารกิจ สอดคล้องกับแนวคิดของณรงค์ศักดิ์ โชยชมพู (2550, หน้า 8) ได้กล่าวว่า การนิเทศภายในเป็นการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างบุคลากรของโรงเรียนในการที่จะปรับปรุงพัฒนากระบวนการทำงานของบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ และส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนโดยตรง สอดคล้องกับงานวิจัยของพิชชญา โยธาพล (2552, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเกี่ยวกับการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาครูในการทำวิจัย

ในชั้นเรียน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบ้านเชียง อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี พบว่า แนวทางการพัฒนาครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน คือการนิเทศติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

3. ผลการพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากร ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน พบว่า

3.1 ก่อนการพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน บุคลากร ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน ทั้ง 10 คน มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 50.60 และหลังจากได้รับการพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนแล้ว บุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน ทั้ง 10 คนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 87.20 และจากการสังเกตพฤติกรรมของบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน ทั้ง 10 คน ที่เข้ารับการพัฒนามีส่วนร่วมในกิจกรรมการอบรมเชิงปฏิบัติการอยู่ในระดับมากที่สุด โดยขณะอบรมเชิงปฏิบัติการมีความกระตือรือร้น และความพร้อมในการรับความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนตามกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น และมีความร่วมมือระหว่างกลุ่มผู้ร่วมวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุจรินทร์ ศรีทอง (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนท่าสงครามวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศงขจวบ เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า ผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจตามกรอบเนื้อหาการวิจัยในชั้นเรียนของกลุ่มผู้ร่วมวิจัย จำนวน 13 คน ก่อนและหลังการอบรม พบว่า ผู้วิจัยและกลุ่มผู้ร่วมวิจัยที่ได้รับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้น โดยคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนการอบรมเชิงปฏิบัติการเท่ากับ 15.46 คิดเป็นร้อยละ 51.54 และได้คะแนนเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเท่ากับ 24.62 คิดเป็นร้อยละ 82.05 และหลังการเข้าร่วมโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนกลุ่มผู้ร่วมวิจัยได้มีผลงานรายงานการวิจัยในชั้นเรียนคนละ 1 เรื่อง

3.2 บุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน ทั้ง 10 คน กำหนดหัวข้องานวิจัยในชั้นเรียน คนละ 1 เรื่อง รวม 10 เรื่องและผลการประเมินเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พบว่าสามารถเขียนเค้าโครงการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดสอดคล้องกับงานวิจัยของบรรจง หงส์ชูตา (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนบ้านดินจี่ อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มผู้ร่วมวิจัยมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถเขียนโครงร่างการวิจัยในชั้นเรียนได้ในระดับดี

3.3 ผลการนิเทศติดตาม พบว่า บุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน ทั้ง 10 คน สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนตามกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ผลจากการประเมินงานวิจัยในชั้นเรียน พบว่าโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง จึงได้ประชุมร่วมกันระหว่างผู้วิจัย ผู้ร่วมวิจัย และผู้มีส่วนได้เสีย กำหนดแนวทางการพัฒนาในวงรอบที่ 2 โดยใช้การนิเทศติดตามจากผู้เชี่ยวชาญด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ผลปรากฏว่า บุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ตามกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน 5 ขั้นตอนตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปลงมือปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียนได้จนเป็นที่น่าพอใจ และจากรายงานการวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พบว่า เขียนได้ถูกต้องเหมาะสมและสามารถแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยจิตติกาณ์ พรหมเสนา (2555, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบลบ้านแก่ง อำเภอคอนสาร จังหวัดมุกดาหาร ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้ดูแลเด็กมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.25 คิดเป็นร้อยละ 74.17 มีผลคะแนนเฉลี่ย

เพิ่มขึ้นเท่ากับ 6.00 มีค่าร้อยละความก้าวหน้า 43.64 ผู้ร่วมวิจัยมีความสามารถในการเขียนเค้าโครงการวิจัยได้อย่างมีคุณภาพอยู่ในระดับดี ผู้ร่วมวิจัยสามารถเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมมีคะแนนร้อยละ 70.00 อยู่ในระดับดี รายงานการวิจัยในชั้นเรียนของผู้ร่วมวิจัยจำนวน 3 เรื่อง อยู่ในระดับค่อนข้างดี รายงานการวิจัยในชั้นเรียนจำนวน 1 เรื่อง อยู่ในระดับดีมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากการศึกษาสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน บุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พบว่า ยังไม่ได้ดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจากยังไม่มีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้น องค์กรที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควรสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้ศึกษาและพัฒนาศักยภาพตนเองในด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการนำไปพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อไป

1.2 การพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พบว่า บุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ตามกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน 5 ขั้นตอน ตลอดจนสามารถเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนอย่างง่ายได้ ดังนั้นองค์กรที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ควรส่งเสริมให้บุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้ดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 เรื่อง ตามมาตรฐานการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และนำผลการวิจัยในชั้นเรียนที่ได้ทำไปพัฒนางาน พัฒนาเด็กเล็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรขยายผลการพัฒนาบุคลากรด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยให้บุคลากรที่สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้แล้วไปเป็นที่เล็งในการทำวิจัยในชั้นเรียนให้บุคลากรที่เข้ามาใหม่สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนระดับปฐมวัยต่อไป

2.2 ควรพัฒนาบุคลากรในการดำเนินงานด้านอื่นๆ โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาให้บุคลากรมีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนยิ่งขึ้น

2.3 ควรพัฒนาบุคลากรให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียน 5 บท เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนให้ทีมงานวิจัยฉบับสมบูรณ์และสามารถนำไปเผยแพร่ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กรองทอง จิรเดชากุล. (2550). คู่มือการนิเทศภายในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ชารอักษร.

กลุ่มมหาดบัณฑิต. (2545). เตรียมสอบเส้นทางสู่อาชีพครู ปี 2545 – 2546. ม.ป.ท. : ม.ป.พ.

จันทร์ธานี สงวนนาม. (2544). เอกสารประกอบการเรียนชุดที่ 2 เรื่อง การฝึกอบรมบุคลากรทางการศึกษา.

มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ชัยโย โททุมพล. (2533). การพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนบ้านหนองผือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนคร เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- ณรงค์ศักดิ์ ไชยชมพู. (2550). การนิเทศภายในโรงเรียนเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ลำปาง : มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- นุชจรินทร์ ศรีทอง. (2552). การพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนท่าสงครามวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลนคร เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏกลนคร.
- บรรจง หงส์ชุตตา. (2552). การพัฒนาบุคลากรด้านกาวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม.
- พิชญา โยธาทพล. (2552). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาศักยภาพครูในการทววิจัยในชั้นเรียน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบ้านเชียง อำเภอหนองหาร จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏกลนคร.
- เพลินพิศ ธรรมรัตน์. (2550). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ. กลนคร : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลนคร.
- วิโรจน์ คำพลอย. (2549). ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับการนิเทศภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอนเขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- อภิชาติ สุระคาย. (2552). การพัฒนาครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านเชียงยืน อำเภเชียงยืน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.